

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Budapesten 2009. év február hó 11. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A becsületsértés vétsége miatt ***a vádlott*** ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság 20.Bf.9866/2007/2. számú ítéletét ***megváltoztatja és a vádlottat az ellene becsületsértés vétsége (Btk. 180.§ (1) bekezdés b) pont) miatt emelt vád alól felmenti.***

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárásban felmerült 6.000,- (hatezer) forint bűnügyi költséget a magánvádló maga viseli.

A harmadfokú eljárásban felmerült 12.000,- (tizenkettőezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:-

A vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2007. október hó 18. napján kihirdetett 20.B.24479/2007/4. számú ítéletével az ellene becsületsértés vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

A magánvádlót polgári jogi igényével a törvény egyéb útjára utasította, egyben kötelezte 5000 Ft eljárási illeték lerovására.

Az ítélet ellen a magánvádló jelentett be fellebbezést a vádlott bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása végett.

A Fővárosi Bíróság a 2008. év május hó 13. napján kelt 20.Bf.9866/2007/2. számú ítéletével az első fokú ítéletet megváltoztatta és a vádlottat a Btk. 180.§ (1) bekezdés b./ pontjába ütköző becsületsértés elkövetése miatt 1 évre próbára bocsátotta.

Kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 6000 Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Helyesbítette a vádlott születési dátumát, egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyta.

A másodfokú határozat ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést.

A nyilvános ülésen a védő a bejelentett fellebbezést változatlanul fenntartotta. Álláspontja szerint a magánvádló jelenleg is közszereplő, így el kell tűrnie bizonyos kijelentéseket, kivéve, ha azok gyalázkodóak.

Kifejtette, hogy az egész művet tekintve a magánvádlóra vonatkozó kijelentések a legenyhébbek és minden gyalázkodó jeleget nélkülöznek. A vádlott célja a jobboldal jellemzése volt, és emiatt a mű egésze nincs is szoros kapcsolatban a magánvádlóval. A vele kapcsolatos kijelentések sem súlyosan sértőnek, sem súlyosan gyalázkodónak nem minősíthetők.

Ennek a művészeti alkotásnak a műfaja a zenés rap, ami önmagában is egy szabad szájú műfaj, és amelybe ezeknek a kifejezéseknek a használata belefér. Összességében tehát a vádlott felmentésére tett indítványt.

A magánvádló jogi képviselője felszólalásában a másodfokú ítélet helybenhagyását kérte. Kifejtett álláspontja szerint a vádlott - általa is elismerten - a maga által szerzett, általa előadott, majd a rádióban saját maga által felolvasott művében a becsület csorbítására alkalmas kifejezéseket használt a magánvádlóval szemben. A szabad vélemény kinyilvánításának korlátja, hogy a becsület csorbítására alkalmas kifejezéseket nem lehet használni, márpedig a műben a magánvádlóval kapcsolatos kifejezések alkalmasak a vele szemben kialakult bizalom csökkentésére és a jó hírnevének csorbítására. Mindezek alapján helyesen döntött a másodfokú bíróság, amikor a vádlott büntetőjogi felelősségét megállapította.

A magánvádló felszólalásában kifejtette, hogy a művészi szabadság mögé bújtatva soha nem lehetne felelősségre vonni az alkotókat akkor, ha mások becsületét súlyosan sértik, vagy gyalázkodó kifejezéseket használnak. Végző soron ez oda vezetne, hogy ha mindezt valaki prózában teszi, akkor felelősségre vonják, ha pedig valamilyen művészi formát kölcsönöz neki, akkor felmentik a cselekmény alól. A vádlott tudatosan bújik a művészi szabadság mögé, amikor kifejti, hogy ez művészeti alkotás, ráadásul szándékoltnál színvonalatlan. Álláspontja szerint kétségtelen, hogy a rap elbírja a csúnya szavakat, de ha ezekkel másokat - konkrét személyeket - illetnek, akkor ez kimeríti a becsületsértés tényállását.

A Be.387.§.(1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első-és másodfokú eljárást - függetlenül attól, hogy ki fellebbezett - felülbírálja abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az első fokú, illetőleg a másodfokú bírósági eljárásban megtartották-e, valamint hogy a másodfokú ítélet megalapozott-e.

A Be.388.§.(1) bekezdése alapján a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amelynek alapján a másodfokú bíróság a megtámadott ítéletét meghozta, kivéve, ha ez a tényállás megalapozatlan.

Ennek során az ítélőtábla megállapította, hogy az első és a másodfokú fokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le.

A megállapított tényállás megalapozott, annak sem a kiegészítése sem a helyesbítése nem volt szükséges.

Leszögezhető, hogy mind az első, mind pedig a másodfokú bíróság az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI.24.) határozatát vizsgálta és az abban kifejtettek szem előtt tartásával, annak értelmezésével indokolta meg következtetéseit és eltérő jogi álláspontját is.

A harmadfokú bíróság maradéktalanul egyetértett a másodfokú határozat 2. oldalának utolsó bekezdésétől kezdődően a 3. oldal utolsó bekezdéséig írtakkal.

Helyesen állapította meg a Fővárosi Bíróság, hogy jelen ügyben két alkotmányos alapjogot,- nevezetesen a szabad véleménynyilvánítás jogát és a becsülethez való jogot - kell vizsgálni és abban a kérdésben kell állást foglalni, hogy összeütközésbe került-e a vádlott műve alapján ez a két alapjog vagy sem.

Az ítélet 3. oldal utolsó bekezdésében kifejtett álláspontját, - amely szerint nincs jelentősége annak, hogy a magánvádló közszereplő-e vagy sem - azonban nem osztotta.

Az ítélőtábla álláspontja szerint az, hogy valaki közszereplő-e vagy sem, nem a pillanatnyilag betöltött pozíciójától függ. A magánvádló politikusi mivolta akkor is megmaradt, mindenki által köztudott volt, amikor már nem látott el közvetlenül közhatalmi feladatot.

Továbbra is közszereplő politikusként tartották számon és valamennyi megszólalását, nyilatkozatát, kinyilvánított véleményét is ekként értékelték. Az is megállapítható, hogy valójában ő maga is ennek megfelelően, korábbi közigazgatásban betöltött pozíciójában nyert tapasztalatait is felhasználva nyilatkozott a közélet dolgairól.

A másodfokú bíróság álláspontjával szemben az ítélőtábla ennek megállapítását azért tartotta szükségesnek, mert a hivatkozott alkotmánybírósági határozat szerint a közszereplő politikusokkal kapcsolatos véleménynyilvánítás határa is lényegesen tágabb, mint más személyeké.

Ezért lényeges annak megállapítása, hogy a magánvádló közszereplőnek tekintendő, ekként pedig a közügyekre és az azok szereplőire vonatkozó értékítéletek, amelyek túlzóak, felfokozottak, becsületsértő értékítélet formájában nyilvánulnak meg alkotmányos védelmet élveznek

Az ítélőtábla álláspontja szerint az a két jelző, amellyel a magánvádlót illetve a vádlott - az egész írást tekintve - a legenyhébb volt, és semmiképpen nem tekinthető súlyosan gyalázkodónak.

A vádlott műve - annak egészét tekintve - a jobboldalról, és azok szereplőiről alkotott értékítélet, melyben a magánvádló személye kevésbé jelentős, és az őt illető jelzők sem olyanok, amelyek súlyosan gyalázkodóak lennének.

E körben a harmadfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének 3. oldal második bekezdésében kifejtettekkel értett egyet.

Ugyanakkor annak megállapítása után, hogy a magánvádló politikai közszereplő, nem szükséges annak vizsgálata, hogy a vádlott alkotása a művészeti alkotások közé tartozik-e, és ha igen akkor műfaját tekintve hova lehet sorolni. Ezért az ítélőtábla nem értett egyet sem az első- sem a másodfokú bíróság ezzel kapcsolatos okfejtésével.

Mindezekre figyelemmel a harmadfokú bíróság a Fővárosi bíróság ítéletét a Be. 372.§ (1)) bekezdése alapján megváltoztatta és a vádlottat az ellene emelt vád alól felmentette.

A harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről a Be. 398. § (3) bekezdése, illetve a 514 § (4) bekezdésének alapján rendelkezett, figyelembe véve, hogy a harmadfokú eljárásra a vádlott és védő fellebbezése miatt került sor és az eredményesnek bizonyult.

Figyelembe vette továbbá az Ítélőtábla a Be.338. § (2) és (4) bekezdésében írt rendelkezéseket is mivel a vádlott felmentésére került sor.

Budapest, 2009. év február hó 11. napján.

Dr. Magócsi István s.k
a tanács elnöke

Dr. Halász Irén s.k.
előadó bíró

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság 20.Bf.9866/2007/2. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 5.Bhar.200/2008/5. számú ítéletében írt változtatással 2009. év február hó 11. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2009. év február hó 11. napján

Dr. Magócsi István s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:
Horváth Judit
tisztviselő